

3. Примірні стандарти вагового та лінійного росту телиць голштино-фризької породи канадської селекції

Показники	Вік, місяці					
	3	6	12	15	18	24
Жива маса, кг:						
середня	97	179	288	326	362	420
висока	118	192	323	365	414	462
Висота у холці, см	85,6	96,9	112,0	117,0	121,0	126,5
Довжина тулуба — палкою, см	71,3	83,8	102,8	109,6	115,4	123,8
Довжина середньої частини тулуба, см	47,5	56,0	67,4	71,3	74,3	78,3
Довжина заду, см	31,3	36,9	44,1	46,6	48,4	50,8
Коса довжина тулуба, см	87,2	103,9	125,9	134,9	138,5	145,8
Ширина грудей, см	22,4	26,8	32,9	35,3	37,1	39,9
Глибина грудей, см	39,3	46,8	57,2	60,7	63,2	66,8
Обхват грудей, см	108,3	126,8	153,9	163,3	170,4	181,9
Ширина у маклаках, см	23,9	29,1	37,4	40,6	43,6	47,4
Ширина заду у тазо-стегнових суглобах, см	22,1	27,0	34,7	37,6	40,1	43,9
Обхват п'ястка, см	12,3	14,0	16,2	16,9	17,4	18,1
Об'єм тулуба, м ³	0,076	0,131	0,243	0,299	0,338	0,408
Об'єм середньої частини тулуба, м ³	0,042	0,07	0,13	0,158	0,181	0,219

ВИСНОВКИ

1. Застосування нелінійних рівнянь (ростових моделей) для математичного опису взаємозв'язків віку тварин з їх живою масою, віку і розмірів тіла дає можливість здійснювати аналіз і прогнозувати ріст телиць на різних етапах постнатального періоду.

2. Розроблені і запропоновані вікові стандарти вагового та лінійного росту племінних телиць голштино-фризької породи канадської селекції.

ЛІТЕРАТУРА

- Гут Ф. О росте крупного рогатого скота.—«Сельское хозяйство за рубежом» (серия «Животноводство»), 1969, № 5.
- Лискун Е. Ф. Экстерьер сельскохозяйственных животных. М., Сельхозиздат, 1949.
- Эклз К. Г. Молочное скотоводство США. М., Сельхозгиз, 1960.
- Brody S. Growth and development with special reference to domestic animals. Research Bulletin № 103 p. 1—40. Columbia, Missouri, 1927.
- Schmidt G. H., Van-Vleck L. D. Principles of Dairy Science, San Francisco, 1974.
- Trimberger G. W. Dairy Cattle Judging Techniques, New York, 1966.
- Iapp W. W. Dairy cattle Judging and selection, J. Willey, New York, 1959.

СПІВВІДНОШЕННЯ І ПОСЛІДОВНІСТЬ ЗМІНИ СТАТЕЙ В ПОТОМСТВІ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

I. П. ПЕТРЕНКО, кандидат біологічних наук

Український науково-дослідний інститут розведення і штучного осіменення великої рогатої худоби

Співвідношення статей у потомстві великої рогатої худоби давно привертає увагу дослідників і практиків тваринництва.

Вчені і практики прагнуть з'ясувати характер залежності частоти народження певної статі від різноманітних умов середовища, щоб практично оволодіти можливістю керування переважаючим народженням бажаної статі.

Довільна зміна співвідношення статей у потомстві великої рогатої худоби економічно вигідна в практиці ведення тваринництва і корисна для селекційної роботи.

За літературними даними, співвідношення статей у потомстві великої рогатої худоби суттєво залежить від віку батьків і, особливо, віку корови (С. К. Карапетян, 1964; Б. С. Кубанцев, 1972), рівня і типів годівлі (В. К. Милованов, 1952; А. П. Лукіна, 1953; І. Столковський, 1977), рівня молочної продуктивності (А. П. Лукіна, 1953; О. М. Володимирська, 1963), сезону року і черговості отелень (І. П. Чепуліс, Г. Р. Браженас, 1966; В. Сінг, 1968; Г. Г. Марченко, 1975), строку осіменення корів протягом охоти (Ф. Бененко, 1968; Н. Балінгер, 1970) та інших факторів.

Оскільки висновки ряду авторів виявились суперечливими і не досить переконливими, ми вирішили провести аналіз деяких питань щодо співвідношення статей в потомстві корів у господарських умовах із декількох господарств України.

Методика досліджень. Для аналізу використали матеріали первинного зоотехнічного обліку осіменення і отелень корів та телиць племінних заводів «Тростянець», «Терезине», «Кожанський», «Бортничі» і Маслівського радгосп-технікуму. Народження приплоду тієї чи іншої статі враховували у корів з різним числом отелень (1—12) за останні 15—20 років. Проаналізовано 30 582 голови приплоду за співвідношенням статей у зв'язку з віком корів, черговістю отелень, паруванням корів у різні сезони року і за характером зміни статей приплоду в суміжних отеленнях. Дані опрацьовували біометрично (М. О. Плохінський, 1970).

Результати дослідження. Аналіз багаторічних даних щодо статевого складу приплоду великої рогатої худоби свідчить, що в проаналізованих стадах співвідношення статей в середньому близьке до теоретичного (1 : 1), проте бічків народжувалось на $1,4 \pm 0,28\%$ більше (різниця статистично вірогідна при $P < 0,01$; табл. 1).

Якіс'я постійної закономірності зміни співвідношення статей приплоді корів у зв'язку з черговістю отелень чи з їх віком не установлено (табл. 2). В середньому по племзаводах у більш

4. Осіменення корів по сезонах року і співвідношення статей у їх потомства

Племзаводи	Весна	Літо	Весняно-літній період (I)	Осінь	Зима	Осінньо-зимовий період (II)		РdI-II					
						Бічні бички, % total	Бічні бички, % total						
«Простянець»	1813	51,6	1820	54,2	3633	52,9*	1808	51,2	1841	52,3	3849	51,7	>0,05
«Терезин»	1544	54,1	1399	51,1	2943	52,7*	1189	51,0	1098	53,3	2287	52,1	>0,05
Маслівського радгоспу-технікуму	2709	48,9	2093	48,8	4802	48,9	848	55,7	1043	51,5	1871	53,9*	<0,001
«Кожанський»	1639	52,3	1431	52,9	3070	52,6*	1226	51,1	1283	50,1	2499	50,8	<0,05
«Бортнич»	1549	50,6	2172	49,7	3721	50,1	1149	50,6	938	50,9	2087	50,7	<0,05
Разом	9254	51,2	8915	51,1	18169	51,2*	6215	51,6	6198	51,7	12411	51,7*	>0,05

Щодо залежності співвідношення статей приплоду у корів від строку парування їх протягом року, на що вказували Захс, 1928; А. П. Лукіна, 1953; Б. С. Кубанцев, 1964 та ін., у наших дослідженнях певного зв'язку не встановлено (табл. 4).

В цілому у приплоді корів усіх господарств як від парування у весняно-літній період, так і в осінньо-зимовий спостерігалась незначна перевага бугайців ($1,2 \pm 0,52\%$; $1,7 \pm 0,63\%$ при $P < 0,05$; $P < 0,01$). Різниця ж між вказаними періодами за кількістю бугайців становила всього лише $0,50 \pm 0,58\%$ на користь осінньо-зимового періоду, але невірогідна ($td = 0,9$; $P > 0,10$). При аналізі такого зв'язку по окремих господарствах також не встановлено певної закономірності чи тенденції в напрямку зміни співвідношенння статей у потомстві корів та телиць. Тільки для стада корів племзаводу Маслівського радгоспу-технікуму відмічена певна різниця ($P < 0,001$) між співвідношенням статей у приплоді від парування в різні сезони року. Від весняно-літніх парувань у корів народилось більше теличок $51,1 \pm 0,72\%$ ($P < 0,05$), а від осінньо-зимових — більше бугайців $53,9 \pm 1,15\%$ ($P < 0,05$). У потомстві корів інших господарств від осіменення в весняно-літній період одержано бичків дещо більше, ніж від осіменення в осінньо-зимовий період, хоча різниця невірогідна ($P > 0,05$). Це свідчить про відсутність залежності співвідношення статей у приплоді великої рогатої худоби від строку їх осіменення по сезонах року. Очевидно, співвідношення статей у приплоді великої рогатої худо-

би твердо зумовлено хромосомним механізмом визначення статі, досить стійке і майже не піддається вірогідному впливу таких факторів, як вік корови, черговість отелень, строк осіменіння корів по сезонах року та ін.

ТРИВАЛІСТЬ ТА ІНТЕНСИВНІСТЬ ПРИЖИТТЕВОГО ВИКОРИСТАННЯ БУГАЇВ

Г. Д. СВЯТОВЕЦЬ, кандидат ветеринарних наук

Український науково-дослідний інститут розведення і штучного осіменіння великої рогатої худоби

Одним з резервів підвищення продуктивності тварин є використання бугаїв-полішувачів. Широке використання цього резерву гальмується коротким періодом і низькою ефективністю використання бугаїв на держплемстанціях. Так, протягом 1974 р. на держплемстанціях України вибраковано 1497 бугаїв, або 23% наявного поголів'я на початок року. Внаслідок частої заміни вибулих бугаїв молодими неможливо створити значний запас сперми при одночасному виконанні виробничих завдань по осімененню корів в зоні діяльності станції. Навантаження на одного бугая в 1974 р. становило в середньому 1232 голови, а в 1976 р.—1401.

Назріла потреба більш досконало вивчити сучасний стан використання бугаїв та з'ясувати основні напрямки його поліпшення.

Розглянемо це на прикладі поширеніх на Україні симентальської та чорно-рябої порід великої рогатої худоби. Ми проаналізували багаторічні дані (1960—1975 рр.) виробничої практики і спеціальних досліджень, проведених у контролюваних умовах годівлі, утримання, використання та встановлення причин вибудтя плідників на Центральній станції штучного осіменіння сільсько-господарських тварин. Протягом указаного періоду вели спостереження за кожним плідником від завезення на держплемстанцію до його вибудтя (210 голів). При цьому враховували стан здоров'я при завезенні, вік початку і режим статевого використання, спермопродукцію, тривалість та інтенсивність племінного використання, наявність і характер прижиттєвих захворювань та виявлених у результаті післязабійного дослідження внутрішніх органів.

Аналіз матеріалів свідчить, що більшість бугаїв (86%) з племзаводів України завезені у віці 14—16 місяців, з племзаводів РРФСР (6%) — у віці 15—17 місяців, з Литовської і Естонської республік (8%) — у віці 13—14 місяців.

Чимало часу (3—6 місяців) затрачено на ветеринарні дослідження в період карантинування та привчання бугаїв до віддачі сперми на штучну вагіну. Статеве використання бугаїв симентальської породи можливо було почати у 21,6 місяця, а чорно-рябої — у 20,2. У 13—16 місяців починали використовувати тільки 13—17% бугаїв (табл. 1).